



## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טננבום

לפני **כבוד השופטת, סגנית הנשיא זהר דיבון סגל**

בעניין: **המאשימה** **מדינת ישראל**  
**פרקליטות מחוז מרכז**  
**ע"י ב"כ עוה"ד נועם אלימלך**

נגד

**הנאשם** **חזקיהו טננבום**  
**ע"י ב"כ עוה"ד ניסים שמיה**

### גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון דיוני בעבירות כדלקמן: איומים – לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) והטרדה מינית – (2 עבירות) לפי סעיף 3(א)(4) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 (להלן: החוק למניעת הטרדה מינית).
2. יצוין כי הסדר הטיעון הדיוני הוא פרי הליך גישור שהתקיים בפני כב' השופטת כתבי רבלין. בהתאם להסדר שגיבשו הצדדים, המאשימה הצהירה כי תגביל את עתירתה לתשעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וענישה נלווית בעוד שההגנה תטען כראות עיניה. עוד במסגרת ההסדר, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר אשר יבחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם כמו גם את נסיבות ביצוע העבירה ויעביר המלצותיו לבית המשפט.
3. שירות המבחן ערך שני תסקירים (17.2.2025 ו- 18.9.2024) המתייחסים לקורות חייו של הנאשם, הרשעותיו הקודמות, התייחסותו לעבירות, ההליך הטיפולי שלא מוצה, כמו גם גורמי הסיכון וסיכויי השיקום. בסופו של התסקיר השני, ביקש שירות המבחן דחייה לצורך עריכת ניסיון טיפולי נוסף. אולם, כב' השופטת דניאלי מצאה שלא לאפשר זאת, בעיקר נוכח עמדותיו של הנאשם כפי שבאו לידי ביטוי בתסקירי המבחן ובדבריו לפנייה.
4. יצוין לאחר שבקשת הנאשם לקבלת תסקיר משלים נדחתה, הוא פנה ביוזמתו לטיפול אצל עובד סוציאלי קליני מר אברהם סוטון (להלן: העו"ס). הנאשם השתלב בטיפול פרטי בתחום מניעת אלימות הזוגית, התקדם לשביעות רצון הגורם המטפל. להערכת העו"ס קיים פוטנציאל שיקומי מבטיח, ולכן המליץ לנקוט בגישה חינוכית שיקומית.
5. ביום 19.11.2025 ועל בסיס חוות הדעת הפרטית, ביקשה ההגנה בשנית לקבל תסקיר משלים ולאפשר מיצוי ההליך הטיפולי. גם בקשה זו נדחתה, וטיעוני הצדדים לעונש נשמעו באותו המעמד.

עמוד 1 מתוך 17



## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טננבוים

6. יצוין כי פרק הזמן שחלף בין מועד הטיעונים לעונש ועד לשימוע גזר הדין, נערץ בבקשות ההגנה. תחילה, על רקע מחלוקת עם עורך דינו, ביקש הנאשם כי ימונה לו סניגור ציבורי, ולאחר שהסנגוריה הציבורית החלה לייצגו, שכר באופן פרטי את שירותיו של עוה"ד ניסים שמיה. האחרון, חידד את טיעוני ההגנה, על אף שטיעוני הצדדים לעונש נשמעו זה מכבר, הוסיף פסיקה, וכן הפנה לעדכון חוות הדעת הפרטית.

עובדות כתב האישום המתוקן – אוחו בחובו שלושה אישומים

7. לפי פרט האישום הראשון – ביום 10.3.2021, יצר הנאשם קשר עם א.א (ילידת 1987) באתר היכרויות "ריצ'דייט", וביקש ממנה שתשלח לו תמונות שלה. משנענתה לבקשה, כתב לה הנאשם שהיא "מלאה", והתייחס לחזה שלה. בתגובה, השיבה א.א כי השיחה אינה מתאימה לה וכי היא מחפשת משהו אחר. למרות זאת, המשיך הנאשם ושלח לה הודעות, ובין היתר, כתב "תרוי קצת ויהיו לנו ילדים יפים". בתגובה, חסמה א.א את הנאשם. לאחר מספר שעות, שלח הנאשם מסרון לטלפון הנייד שלה ושאל אותה מדוע חסמה אותו וכן הקניט אותה לגבי משקל גופה. בתגובה, חסמה א.א את הנאשם גם בטלפון הנייד. כעבור מספר ימים, הגיב הנאשם לתמונתה של א.א באפליקציית האינסטגרם, באמצעות פרופיל בשם: "tenenmichael" ואיים עליה בכך שכתב: "יהיה פה אילת 3", וזאת ביחס לאירוע אונס שפורסם בתקשורת באותה העת.

8. לפי פרט האישום השני - באפריל 2019, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, פנה הנאשם ל.ב.ב באמצעות יישומון "OkCupid", והשניים קבעו להיפגש בבר בגבעתיים. מספר ימים לאחר הפגישה, ובמספר רב של מועדים בין החודשים אפריל – נובמבר 2019 שלח הנאשם ל.ב.ב הודעות פוגעניות וכאלו שיש בהן כדי להעליבה, להקניטה ולהטרידה באופן מיני.

9. ב.ב. הבהירה לנאשם שאינה מעוניינת בקשר וביקשה שיפסיק. אף על פי כן, המשיך הנאשם ושלח לה הודעות. בין היתר ב- 11.4.2019, כתב הנאשם ל.ב.ב "אוקי ביס אחד בטוסיק ואת מסודרת בייב לתפוס לך אותו חזק ולאכול לך את הציצים ולהצמיד אותך לקיר ולטרוף אותך להרים אותך למיטה ולהיות בתוכך כל כך עמוק לתפוס לך את הישבן ולאכול את כולך בום!".

10. בתאריך 25.4.2019 כתב הנאשם ל.ב.ב: "תביאי עליי ביד... שלחי לי סרטון שאת מביאה ביד על התמונה שלי". בתאריך 13.8.2019 כתב: "זוכרת איך תפסתי לך את החזה איזה נשיקה לזהטת הייתה היה כיף נהניתי איתך שם". בין התאריכים 12.7.2019 - 7.8.2019 שלח הנאשם ל.ב.ב הודעה בה כתב כי היא תהיה אשתו, יהיה להם בן זכר וכי הוא יגיע לפורקן בגופה בלי אמצעי מגנעה. בתאריך 22.10.2019 שלח ל.ב.ב תמונות של אישה בחזייה ושאל אם היה לה חזה כזה.



## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טננבום

11. לפי פרט האישום השלישי – בשנת 2013 הכירו הנאשם וג.ג ביישומון "טינדר" ונפגשו בביתו. בהמשך ועד ינואר 2020 ג.ג החלה לקבל מהנאשם הודעות על משקלה ועל נראותה. כן פנה הנאשם לג.ג ממספרי טלפון שונים וממשתמשים שונים ברשתות החברתיות דוגמת מקושרים ופייסבוק. במהלך פניותיו לג.ג שלח הנאשם תמונות שלו וכתב לה דברים בעלי אופי מיני, תוך שהוא מתעלם מבקשתה שיחדל מלפנות אליה. בין היתר, שלח הנאשם לג.ג הקלטה קולית, שבה הוא נשמע אומר: "חבר טוב שלי נתן לי את המספר שלך ואמר לי שאת בחורה ממש טובה ושאת מידה G85 מה שאני ממש אוהב ושאת זורמת וטובה וכיפית...". הנאשם לא חדל ממעשיו והמשיך לשלוח לג.ג הודעות, עד שגילה שהיא מאורסת.

תסקירי מבחן

12. כאמור, מונחים בפני בית המשפט שני תסקירים. עיקרי הדברים יובאו במאוחד.

13. הנאשם, כבן 33 גרוש ואב לילדה בת 9, מתגורר בגפו בהרצליה ועובד בחברת יבוא של אביו ובמקביל כמאמן כושר (לא הוצגו אישורים). באוגוסט 2024 סיים הנאשם לרצות 8 חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם מנהל קשר זוגי יציב מזה כשנה עם בת זוג, אותה היכר דרך אפליקציית היכרויות ותיאר זוגיות חיובית. לדבריו, בת הזוג מודעת להליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, תומכת ומעודדת את שילוכו בטיפול.

14. הנאשם תיאר קשר קונפליקטואלי עם הוריו, לדבריו חווה מצד הוריו אלימות מילולית ורגשית. עוד לדבריו, התמודד עם קשיי למידה והסתגלות למסגרות חינוכיות, גילה קשיים בקבלת גבולות ובעיות התנהגות לרבות אלימות (פיזית, מילולית ורגשית) שהייתה מכוונת בעיקר כלפי בנות המין הנשי. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, קיבל פטור משירות צבאי כי החל לנהל אורח חיים חרדי.

15. מבחינה תעסוקתית תיאר הנאשם חוסר יציבות על רקע קשייו במערכות היחסים עם מעסיקיו וקשיי הסתגלות למסגרות העבודה. בהיותו בן 23 נישא ונולדה בתו. לאחר כשנתיים התגרש על רקע התנהגות תוקפנית ואלימה מצדו כלפי אשתו דאז. לדבריו, מקיים קשר על בסיס קבוע עם בתו ומשלם מזונות.

16. הנאשם מסר כי בעבר קשריו הזוגיים התאפיינו באלימות ותוקפנות מצדו, במיוחד כשבנות הזוג סירבו לדרישותיו. על רקע זאת, הסתיימו מערכות היחסים והוא חווה דחייה. כיום מבין שהיה ממוקד בסיפוק צרכיו בלבד, תוך התעלמות מצרכיהן של בנות זוגו.



## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טנבורם

17. באשר להרגלים המיניים – תיאור התפתחות מינית תקינה לצד סקרנות מינית מותאמת לגילו וזאת עד לגיל 13 אז חווה פגיעה מינית מצד בני גילו. נוכח האמור, החל להתעסק במיניות באופן אובססיבי, צרך שירותי מין וצפה בפורנוגרפיה. הנאשם שלל צפייה בתכנים פורנוגרפיים עם קטינות ושלל משיכה לקטינות, כן שלל דחפים מיניים מוגברים או עיסוק מוגבר במין. באשר לעבירות - הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הביע הבנה לפגיעה שגרם ומכיר בצורך בטיפול לשינוי דפוסי התנהגות.

18. היסטוריה עבריינית – לנאשם 3 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, הפרת צו בית משפט ומעשה מגונה, שבגינן נדון בין היתר למאסר בפועל ולעבודות שירות. כן ציין שירות המבחן כי הערכת מסוכנות מינית משנת 2019 העריכה כי לנאשם תכונות המאפיינות הפרעת אישיות גבולית עם מרכיבים נרקסיסטיים, קושי בשמירה על גבולות, נטייה מניפולטיבית, ביטחון גברי נמוך ובלבול בין דחפים אגרסיביים לליבידינליים. בנוסף, בשנת 2019 שולב בטיפול ייעודי לעברייני מין במרכז "התחלה חדשה", התקשה לשתף פעולה עם מטפלת אישה והועבר למטפל גבר. לאחר כ- 8 חודשים הפסיק את הטיפול בטענה לחוסר התאמה וקשיי מימון.

19. בבחינת גורמי הסיכון, נלקחו בחשבון, עברו הפלילי הכולל עבירות אלימות ומין, אופי העבירות הנוכחיות המגלמות אלימות מילולית, רגשית ומינית בוטה, קושי בהתמודדות עם דחייה, עמדות עוינות כלפי נשים וניסיון טיפולי קודם שלא צלח. לעניין גורמי הסיכון, נלקחה בחשבון הכרתו של הנאשם בדפוסיו המכשילים, ומוטיבציה ראשונית להשתלב בטיפול באלימות זוגית וניהול כעסים. על כן, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות תוקפנית, אלימה ומינית פוגענית מצד הנאשם כלפי נשים (תסקיר ראשון).

20. כחלק מניסיון טיפולי, שולב הנאשם בטיפול פרטני וקבוצתי במרכז "יערה" לשיקום מונע, תחילה במפגשים פרטניים ולאחר מכן בטיפול קבוצתי. הנאשם התקשה להתמסר לתהליך, חש שאינו שייך למקום, וטען כי הוא זקוק לטיפול באלימות וכעסים ולא בעבריינות מין. גורמי הטיפול ציינו כי ניכרה גישה מתנשאת ותוקפנית מצד הנאשם, נטייה לחציית גבולות והתנהגות חודרנית מבלי להכיר בבעייתיותה. בנוסף, ימים ספורים לפני מועד הדיון בעניינו של הנאשם, אירע אירוע חריג במפגש הקבוצתי, במהלכו הנאשם חצה גבולות באופן בוטה מול משתתפים אחרים, למרות התרעות חוזרות. הנאשם הוצא מהמפגש ולא הצליח לווסת את התנהגותו ולהקשיב לביקורת. בעקבות זאת, הוחלט שלא ימשיך בקבוצה, ועלתה שאלה לגבי המשך הטיפול הפרטני.

21. בשיחה עם קצינת המבחן, הנאשם התקשה לערוך התבוננות פנימית וביקורתית, והטיל את האחריות לאירוע על גורמי הטיפול ומשתתפי הקבוצה, בטענה שפעלו כלפיו באופן פוגעני



## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טננבורם

ומפלה. הנאשם ביקש לבחון טיפול במסגרת אחרת, אך עלה ספק באשר ליכולתו של הנאשם להיתרם מטיפול. עם זאת, נוכח הנכונות שהנאשם ממשיך לבטא להשתלבות בטיפול ייעודי, המליץ שירות המבחן על דחייה נוספת בת 3 חודשים, לצורך עריכת ניסיון טיפולי נוסף במסגרת אחרת, בפיקוח שירות המבחן (תסקיר שני).

חוות הדעת הפרטית – (18.11.2025 ; 24.6.2025 ; 4.2.2026).

22. מחוות הדעת עולה כי בפברואר 2025 פנה הנאשם לטיפול פרטי בתחום מניעת אלימות זוגית, ניהול כעסים, וזאת בהמשך לטיפול שעבר בשנת 2020 בגין עבירות מין במסגרת "התחלה חדשה". לפי חוות הדעת, הנאשם בעל הפרעת אישיות גבולית עם מרכיבים נרקיסיסטיים, ישנה פגיעה במבנה האישיותי, וערך עצמי גברי נמוך. ניכר כי ניסה לחפות עליו בהתנהגות הגנתית, אימפולסיבית ואגרסיבית במצבי פגיעה בדימוי העצמי. לצד זאת, לנאשם כוחות אינטלקטואליים רבים המסייעים לו בהבנת מצבו ובניתוחו.

23. כן נמסר כי הנאשם מתמיד בטיפול, המתמקד בחיזוק יכולתו של הנאשם ליצור קשרים אישיים תקינים ללא ניצול או שליטה. הנאשם מבטא עצמו בבהירות, מביא מחשבות ורגשות, וכן משוחח בפתיחות על ביצוע העבירות על רקע בדידות ועל כך שפעל בכוחנות. הנאשם מדבר על רצונו בקשר זוגי אינטימי ועל הקושי בבדידות שהוביל לביצוע העבירות. להתרשמות העו"ס, כיום עושה הנאשם שימוש מופחת במנגנוני הגנה, פתוח יותר, מבין גבולות בינאישיים, מבחין בין חיזור תקין לכוחנות ומבין שעליו לסגת מסירוב, שקול ביצירת קשרים ואינו אימפולסיבי, מבין כיצד עליו להתנהל בקשרים זוגיים, פועל במתינות מבלי לפגוע בזולת, ואינו פונה לנשים שהביעו התנגדות.

24. לפיכך, להתרשמות המטפל הפרטי, הנאשם עבר תהליך של בשלות והתבגרות בשנה החולפת וישנו פוטנציאל שיקומי גבוה. מכאן, המליץ על המשך טיפול המתחשב בצרכיו המיוחדים של הנאשם לצד ענישה שיקומית צופה פני עתיד.

טיעוני הצדדים לעונש

25. המאשימה עמדה על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו עקב מעשיו של הנאשם ובהם זכותן של המתלוננות לכבוד ולפרטיות. בסקירת הנסיבות הדגישה המאשימה את התכונן המוקדם, השימוש במספר פלטפורמות במרשתת כדי לאתר נשים, את אופי האמירות המיניות הפוגעניות, האיום באונס, חוסר הנכונות של הנאשם להרפות מן המתלוננות כמו גם הפגיעה המתמשכת בכל אחת מהן כעולה מתצהירי נפגעות העבירה (טע/2-טע/3). לפיכך, עתרה המאשימה לקבוע מתחם



## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טננבורם

ענישה בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר ונימקה את המתחם המקל בשיקולים ראייתיים שהביאו להסדר הטיעון ותיקון כתב האישום.

26. באשר למיקום העונש בגדרי המתחם – זקפה המאשימה לזכות הנאשם את ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי ולחובתו את הרשעותיו הקודמות המלמדות על כישלון הרתעה. כן עמדה המאשימה על עיקרי התסקירים, רמת הסיכון הגבוהה להישנות עבירות והעדרו של אופק שיקומי.

27. מטעמים אלו, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בן 9 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות וענישה נלווית.

28. ההגנה, על מיצגיה השונים לא חסכה מאמץ לשכנע את בית המשפט כי מדובר במקרה המצדיק מיצוי ההליך הטיפולי, חרף החלטת בית המשפט (כב' השופטת דניאל). למצער נטען כי יש לתת לחוות הדעת הפרטית מעמד של תסקיר משלים, שכן יש בה ללמד על שינוי עמוק המצדיק התחשבות מוגברת והטלת עונש צופה פני עתיד.

29. בתוך כך נטען כי מתחם הענישה לו עותרת המאשימה מחמיר יתר על המידה, אינו תואם את נסיבות העבירות, ומדיניות הענישה הנהוגה. לעניין האישום הראשון – נטען כי מדובר בתגובה חד פעמית באינסטגרם, הנאשם לא הכיר את המתלוננת ולא ידע היכן היא גרה. לעניין האישום השני (הטרדה מינית) נטען כי האירוע התרחש לפני 6 שנים במסגרת התכתבויות ארוכות במהלכן נהגו להקניט זה את זה, ולמרות הדברים הפסולים שנאמרו, המתלוננת שיתפה פעולה עם הנאשם. לעניין האישום השלישי (הטרדה מינית) נטען כי מדובר בחילופי הודעות במהלך 4 שנים, ובהן הודעה פסולה אחת ויחידה. באשר לנזקים שהסב הנאשם במעשיו – נטען כי תצהירי נפגעות העבירה אינם תואמים את עובדות כתב האישום המתוקן, ניכרת מגמה של הגזמה והאדרה ולכן יש לתת לתצהירים משקל מועט.

30. בנסיבות אלו, ומכיוון שלרוב בנסיבות מעין אלו, ההליכים מסתיימים בהסדר מותנה, ומכיוון שהפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה תואמת את המקרה דנן, אליבא ההגנה, יש לקבוע את הגבול התחתון של מתחם הענישה במאסר מותנה, ביחס לשלושת האישומים במאוחד.

31. כן עמדה ההגנה, על שלל הנסיבות המצדיקות התחשבות מוגברת. בין אלו, מנה את גילו של הנאשם, ההודאה ונטילת האחריות, השינוי המשמעותי שעבר הנאשם לאורך השנים, והשתתפותו בטיפול במסגרת "התחלה חדשה", ההליך בחסות שירות המבחן, והטיפול הפרטי בו החל והמשיך ביוזמתו. לטעם ההגנה, כל אלו כמו גם חלוף הזמן, והעדר הסתבכויות נוספות מלמדים על פוטנציאל שיקומי מבוטח.



## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טננבורם

32. הנאשם בדברו האחרון אמר את הדברים הבאים: "השיקום שלי עד יוני 2020 בגזר דין התמקד בעיקר בעבירות מין, מאז אותו שיקום שסיימתי אותו לא עברתי שום עבירות מין מאז. אני נותן את הדין על עבירות שבוצעו בשנת 2019. אבל בכל הקשור לעבירות מין 6 שנים לא עברתי עבירות מין ושוקמתי. לגבי עבירות איומים לכן לקחתי טיפול אצל אברהם. מדובר באותו מטפל שהיה לי בעבר. היה בהתחלה חדשה. הוא התמקד איתי בעיקר בעבירות מין. בשנתיים וחצי אחרונות לא פתחתי שום תיקים. התמקד איתי בטיפול לגבי עבירות אלימות. גם בשרות המבחן כתוב בתסקיר הראשון שאני לוקח אחריות על העבירות לפי החוק להטרדה מינית. הטרדתי מינית על הבחורה ואיימתי עלייה, אני מצטער הייתי צריך להפסיק בזמן. גם עכשיו אני אומר שאני לוקח אחריות והשתקמתי". ביום 11.2.2026 הוסיף ואמר: "דובר על חלוף זמן של שנתיים מאז ביצוע העבירה, שתי עבירות של מעשים מגונים, עם הערכת מסוכנות שלילית בכל פרמטר. אצלי יש שבע שנים מאז ביצוע העבירות. לקחתי אחריות גם בתסקירים. אני מסכים שהתסקירים לא וואו אבל לקחתי אחריות אמרתי שאני מודה. עברתי גם טיפול פרטי בשנה. כן היתה מוטיבציה לטיפול, כן הייתי במפגשים ובנוסף לא נפגש נגדי שום כתב אישום בשלוש שנים אחרונות ולא הורשעתי בשום עבירת מין מאז שנת 2019. לא הורשעתי מאז 7 שנים בשום עבירת מין". (טעויות במקור).

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

33. אפתח ואומר כי מקובלת על בית המשפט עתירתם המשותפת של הצדדים לקביעת מתחם עונש אחד באשר לשלושת האישומים. עסקינן במעשים בעלי מאפיינים דומים מבחינת טיבם ואופיים, הגם שכוונת כלפי מתלוננות שונות. ההלכות שנקבעו בעניין הגדרת המונח "אירוע" ידועות ומוכרות ולא ראיתי צורך לחזור על הדברים (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2021), ע"פ 5643/14 עיטא נ' מדינת ישראל (24.6.2015), ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014), 1261/15 דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.2015)).

34. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

35. הנאשם פגע בערכים החברתיים המוגנים שעניינם כבודו של אדם, זכותו לאוטונומיה, לפרטיות, לשלוות נפש ותחושת ביטחון. אופי העבירות, כפי שפורט בכתב האישום המתוקן, מלמד על דפוס פעולה פוגעני, המכוון לפגוע בנשים באשר הן נשים בדרך של איומים, בדרך של השפלה מינית ובדרך של הטרדה מתמשכת.

עמוד 7 מתוך 17



## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טננבום

36. אין המדובר במעשים שמקורם בטעות בשיקול הדעת או באינטראקציה חד פעמית, אלא במסכת מעשים שביצע אדם בוגר, ובעל שליטה מלאה על מעשיו. הנאשם, בעודו יושב לבדו מאחורי המחשב או הטלפון הנייד, ובקלות בלתי נסבלת, עשה ככל העולה על רוחו במרחב הווירטואלי ופגע בשלוש מתלוננות, שכל חטאן היה רצונן היה להכיר חבר לחיים, באמצעות אתרי היכרות.

37. המעשים בוצעו באופן יזום, קר, מתוחכם ומחושב, ולנאשם היו הזדמנויות למכביר לחדול ממעשיו הטורדניים, אך הוא בשלו. לאחר האינטראקציה הראשונית, נהג הנאשם כלפי המתלוננות, בגסות ובאובססיות, על אף בקשותיהן, שיפסיק להטרידן. הנאשם שלח הודעות באתרי ההיכרות, תגובות באינסטגרם, מסרונים והודעות קוליות, וכאשר מי מהן ניסתה להימלט מהנאשם וחסמה את האפשרות שיצור עמה קשר, הנאשם פעל באופן אקטיבי, לעקוף את החסימה, ומצא דרכים חלופיות להטריד, בין היתר על דרך שימוש בשמות משתמש שונים או שימוש במספרי טלפון שונים לאחר שנחסמה גישתו.

38. האמירות המיניות הבוטות כמו גם האיום המפורש ("יהיה פה אילת 3") שיבשו את חייהן של נפגעות העבירה ויצרו תחושת פחד ואימה. העובדה כי העבירות לא כללו מגע פיזי, אינה מכהה מעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים. מדובר בעבירות מרובות פרטים ומתמשכות.

39. השיח היה בעל אופי מיני מובהק, כלל התייחסות לנראות ולמבנה הגוף, שליחת תמונות של נשים ערומות, ותיאור מעשים מיניים אותם מעוניין הנאשם לבצע במי מהן. בנוסף, באישום הראשון, איים הנאשם על המתלוננת על רקע דחייה שחוה מצדה, והאיום קונקרטי ומוחשי הקשור באונס שפורסם בתקשורת. הסכמה ראשונית ליצירת קשר עם הנאשם אינה יכולה להפוך בשום צורה או אופן להסכמה לשיח מיני בוטה, וכל ניסיון לצייר את המתלוננות כמי ששיתפו פעולה עם הנאשם, אינו במקומו.

40. הרי אם כן, על אף שהעבירות אינן כוללות מגע פיזי בין הנאשם לקורבנותיו, חומרתן רבה, זאת נוכח תדירות ביצוע המעשים ופרק הזמן הארוך בהם התרחשו.

41. על עוצמת הפגיעה בקורבנות העבירה, ביקשה המאשימה ללמוד, בין היתר מתצהירי נפגעת העבירה (ט/ע-2/ט/ע3). בתצהירים תוארו פחד, צורך לשאת אמצעי הגנה, חוסר אמון בגברים ומעבר דירה. אכן, כטענת ההגנה, ישנם חסרונות משפטיים לתצהירי נפגעות העבירה, במיוחד נוכח הפער אל מול הנתונים האובייקטיביים שמפורטים בכתב האישום, אולם, מעבר לכך שהחסרונות נלקחים בחשבון, היתרונות עולים על החסרונות. זוהי אחת מהדרכים בהן נפגעת



## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טננבום

עבירה יכולה להשמיע את קולה ולשתף את תחושותיה הסובייקטיביות בעקבות הפגיעה. בענייננו, שתיים מנפגעות העבירה, מתארות פגיעה ביכולת לתת אמון בגברים, יכולת לבסס קשרים חברתיים, וניכר כי מעשי ההטרדה האימים מלווים את השתיים גם כיום. גם ללא תצהירי נפגעות העבירה, נקל לדמיין את התחושה של הטרדות מיניות, שנמשכות ונמשכות, על אף הדרישה הברורה להפסיקן.

42. משכך, והגם שהעונש המרבי הקבוע בצד עבירת ההטרדה המינית הוא שנתיים מאסר, בניגוד להגנה, אינני סבורה כי ניתן להקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם. מדובר במעשים מכוערים, בזויים וראויים לגינוי, והשלכותיהם ניכרים הן על נפגעות העבירה והן על המשתמשים באתרי ההיכרויות ובמרשתת. הצטברות הנסיבות המחמירות, אינה מאפשרת מבחינה ערכית ומוסרית, לקבוע את הרף התחתון של מתחם העונש ההולם במאסר מותנה, כעתירת ההגנה.

43. כפי שנקבע פעמים רבות, קביעת מתחם ענישה אינה נגזרת אך ורק מהעונש המרבי הקבוע לצד העבירה, ולא מדובר באמת מידה מספרית. אלא שנדרשת קביעה ערכית שתביא בחשבון את כלל נסיבות ביצוען של העבירות, משך התקופה, עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, במתלוננות כמו גם הפגיעה במרחב הווירטואלי.

44. למרבה הצער, הטרדה מינית במרחב הווירטואלי, היא תופעה שנשים רבות חוות על בשרן. התנהגות פוגענית מעין זו, מעצבת את דרכי התנהלות במרחב הווירטואלי, מערערת את תחושת השוויון המגדרי, ופוגעת בתחושת הביטחון הכללית. הצעות והערות מיניות, הנעשים ללא הסכמתו או בניגוד לרצונו של המוטרד, ביחס לתחום אינטימי שנחשב לקודש הקודשים, הם צורה של אלימות. חד וחלק.

45. הנגישות הרחבה של הציבור למרחב המקוון הקושי להישמר מפני הפגיעה במרשתת, הקושי באיתור והבאה לדין כמו גם הצורך ביצירת מרחב ווירטואלי בטוח למשתמשים מחייב ענישה מוחשית וממשית. ראו: רע"פ 2681/19 פלוני נ' מדינת ישראל (25.9.2019); פלוני נ' מדינת ישראל (27.11.2018); ע"פ 3576/14 מניס נ' מדינת ישראל (29.2.2016), ובפרט ע"פ 4629/19 פלוני נ' מדינת ישראל (19.11.2020), שם נקבע כי:

"חומרתן הרבה של עבירות המין במרחב הווירטואלי נובעת ממאפייניהן הייחודיים והמסוכנים, ביניהם הקלות בה ניתן לבצען בתדירות גבוהה בנפגעות שונות ופוטנציאל הפגיעה הנרחב שלהן. בניגוד לעברייני מין הפועל במרחב הפיזי, עברייני מין הפועל במרחב הווירטואלי בביתו אינו חשוף לכל עין בוחנת. הוא מסתתר בין קירות ביתו ומאחורי זהויות בדויות בלא כל הפרעה. מרחבי



## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טננבום

הרשת פרושים לפניו וכוללים אפשרויות מגוונות לפגיעה מינית. פגיעה זו יכולה להתבצע בדרכים שונות הכוללות יצירת קשר דרך ממשקים מקוונים ועלולה להביא גם לפגיעות מיניות במרחב הפיזי. לא זו אף זו, נדמה כי המרחק הפיזי בין העבריין לקרבן גורר עמו גם מרחק נפשי ורגשי ביניהם ומעוות את תפיסתו האנושית של העבריין בצורה המחמירה את התנהגותו העבריינית. אותו מרחק בין העבריין לקרבן הוא אשר גם מהתל ומתעתע בנפגעי העבירה ומאפשר את הפגיעה בהם בסביבתם המוגנת ובהיעדר כל חשד מצדם לגבי זהות העבריין".

46. באשר למדיניות הענישה הנהוגה המהווה כלי עזר בקביעת מתחם הענישה. העיון בפסיקה מלמד כי לרוב, לעבירה של הטרדה מינית מתלוות גם עבירות מין חמורות יותר הכוללות מעשים מגונים בקורבן העבירה. גם אז, לרוב מתרחשות הפגיעות במרחב המקוון, ולעיתים כלפי קטינים.

47. חרף חוסר הזהות בין המקרים, אפשר ללמוד מפסקי הדין השונים על הקו המחמיר אותו נוקט בית המשפט בנוגע לעבירות במרחב המקוון, והשיקולים המרכזיים בענישה בעבירות מסוג זה, הם גמול והרתעה, גם כאשר מדובר בעומד לדין לראשונה, ולבטח בעניינם של נאשמים שלחובתם הרשעות קודמות ונעדרי אופק שיקומי. לפיכך, פסקי הדין שיוכאו להלן, על אף שחלקם חמורים מעניינינו שלנו וחלקם פחות, ישמשו כנקודת מוצא לקביעת גבולות המתחם, תוך עריכת ההתאמות הנדרשות למקרה הפרטני.

48. רע"פ 4215/16 פלוני נגד מדינת ישראל (7.6.2016) – המבקש, סגן מנהל ומורה בבית ספר הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של הטרדה מינית כלפי מורה בבית הספר, בכך שהשמיע לה הצעות חוזרות ונישנות בעלות אופי מינית לאחר שהראתה לו שהיא אינה מעוניינת בהצעותיו וביקשה ממנו לחדול מהם. כך למשל, הטריד המבקש את המתלוננת כאשר אמר לה "יש לך חזה כל כך יפה". בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שאינו כולל רכיב מאסר בפועל ועד מספר בודד של חודשי מאסר בפועל. על המבקש נגזרו 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, וענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות לערער נדחו.

49. רע"פ 7413/14 ת"ד נ' מדינת ישראל (17.11.2024) - הנאשם הורשע על פי הודאתו באיומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, לאחר ששלח למתלוננת, בת הזוג שלו לשעבר, 20 מסרונים אשר חלקם בעלי תוכן מאיים וכן התקשר אליה על מנת להשמיע דברים דומים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר מותנה ועד לשנת מאסר, וגזר על הנאשם 8 חודשי



## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טנבורם

מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה באופן חלקי וענישה נלווית. ערעור ההגנה על חומרת העונש התקבל, ועונשו של הנאשם הועמד על חמישה חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות לערער נדחתה.

50. ת"פ 6070-02-21 מדינת ישראל נ' שמואל לוחון (15.5.2023) – הנאשם הורשע על פי הודאתו בהטרדה מינית ובהטרדה באמצעות מתקן בזק כלפי ארבע נשים, שאיתן אין לו היכרות מוקדמת, בכך שבזמנים שונים התקשר אליהן והטריד אותן, לרבות בהתבטאויות מינית. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה וצו של"צ ועד שנת מאסר ורכיבים נלווים. בית המשפט מצא להעדיף את האפיק השיקומי והשית על הנאשם צו של"צ, צו מבחן ופיצויים.

51. ת"פ 58472-11-18 מדינת ישראל נ' דן דולינסקי (16.5.2023) – הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הטרדה מינית של עובדת. לפי כתב האישום, החל מחודש מרץ 2016 ועד לחודש ינואר 2017 הגיע הנאשם לסניף בו עבדה המתלוננת ונהג להפנות אליה התייחסויות המתמקדות במיניותה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי עבודות שירות. בית המשפט דחה את בקשת ההגנה להימנע מהרשעה והטיל על הנאשם מאסר מותנה ופיצוי [המקרה פחות חמור מענייננו, ומדובר בנפגעת עבירה אחת].

52. ת"פ 72379-01-20 מדינת ישראל נ' פלוני (23.3.2023) הנאשם ללא הרשעות קודמות, הורשע על-יסוד הודאתו בביצוע ניסיון להטרדה מינית בקטינה. הנאשם התכתב באמצעות פרופיל בפייסבוק עם בן שיח תוך מודעות לכך שמדובר בנערה בת 14. תוכן השיח כלל הצעות בעלות אופי מיני מובהק, וגלש למשלוח תמונות אינטימיות ובקשה לשיחה ויזואלית. כן ביקש הנאשם מהמכותבת לבצע פעולות בגופה. בית המשפט השלום קבע את מתחם הענישה בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירצו בעבודות שירות, דחה את בקשת ההגנה להימנע מהרשעה ובשל שיקולי שיקום גזר על הנאשם עונש הנמצא בתחתית המתחם לצד צו מבחן של"צ, ופיצוי.

53. ע"פ 49812-08-20 מדינת ישראל נ' איבגי (11.3.2021) – הנאשם נעדר הרשעות קודמות הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע שתי עבירות של מעשה מגונה במתלוננת בעת עבודתו כשחקן ובמאי. ביחס לכל אחד מהאירועים נקבע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה ושל"צ ועד 9 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות, מאסרים מותנים ופיצוי. הוגשו ערעורים הדדיים לבית המשפט המחוזי. ערעור המדינה ביחס לזיכוי הנאשם מהאישום השלישי והרביעי התקבל, והנאשם הורשע בביצוע עבירה של מעשה



## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טנבורם

מגונה נוסף ובעבירת הטרדה המינית. בסופו של דבר, נגזר דינו של הנאשם לעונש מאסר בפועל בן 11 חודשים, מאסרים מותנים ופיצוי.

54. ת"פ 28241-04-19 מדינת ישראל נ' איוב (20.10.2020) – הנאשם הורשע בעבירת הטרדה מינית, כאשר שלח באמצעות יישומון הוואצאפ, הודעות הכוללות תוכן מיני והצעות בעלות אופי מיני. כן שלח הנאשם הודעות הנוגעות לחיצוניותה של המתלוננת, תמונה של איבר מין וסרטוני פורנוגרפיה קצרים. באחד המקרים אף כתב כי "ככה אני אעשה לך". בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר מותנה וצו של"צ ועד מאסר קצר בפועל לצד מאסר מותנה ופיצוי. על הנאשם נגזר עונש של 9 חודשים הכולל הפעלת מאסר מותנה וענישה נלווית. (מדובר בעבירה של הטרדה מינית אחת, בשונה מעניינינו).

55. להשלמת הפרק העוסק במדיניות הענישה הנהוגה אומר כי עיינתי ביתר פסקי הדין שהציגו הצדדים ולא מצאתי כי הנדון דומה לראיה.

56. חלק מפסקי הדין ניתנו עובר לתיקון 113 לחוק העונשין ומטבע הדברים אין בהם התייחסות למתחם ענישה (ת"פ 1104/05 מדינת ישראל נ' שנהר חיים (29.6.2009); ת"פ-4331-08 מדינת ישראל נ' דוד פיטוסי (15.3.2010)).

57. פסקי דין אחרים שהציגה ההגנה, עסקו בנסיבות שונות, מהמקרה דנן, בין היתר נוכח זהות הפוגע והנפגע, הרקע לאירוע (סכסוך בכביש) – וגם הנסיבות האישיות שונות בתחילת השינוי, לרבות העדר הרשעות קודמות ומצב בריאותי מורכב (ת"פ 67267-06-18 מדינת ישראל נ' מור יוסף (19.6.2019)), ת"פ 46986-02-23 מדינת ישראל נ' איטח (נדון בפני בית משפט זה) (10.7.2023) ות"פ 3937-08-21 מדינת ישראל נ' הרוש (18.9.2023), ת"פ 52525-02-15 מדינת ישראל נ' ענבוסי (8.9.20216), ת"פ 54232-01-13 מדינת ישראל נ' מלכה (9.6.2013); ת"פ 23302-06-18 מדינת ישראל נ' פלוני).

58. כך או כך, מדיניות הענישה הנהוגה היא שיקול אחד מבין כלל שיקולים אותם מביא בית המשפט בחשבון בעת קביעת המתחם. הדגש מושם על הנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה ומקרה, והענישה בסופו של דבר משקללת מגוון נתונים לרבות העדר הרשעות קודמות ואופק שיקומי או העדרו.

59. לאור כל האמור בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מספר חודשי מאסר ועד ל- 15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.



## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טננבום

גזירת העונש המתאים לנאשם

60. לא מצאתי כי קיימים שיקולים לסטייה מהמתחם לקולה או לחומרה, לפיכך יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לא לחוק העונשין).

61. הנאשם יליד 1991, אב לילדה בת 11, מתגורר בדירה שכורה עם שותף. לדבריו סיים 12 שנות לימוד וזכאי לתעודת בגרות, קיבל פטור משירות צבאי מטעמי דת. הנאשם מוכר כסובל מנכות רפואית בשיעור של 100% ואובדן כושר עבודה בשיעור של 40% לצמיתות, וזכאי לקצבת הביטוח הלאומי (הוצגו מסמכים).

62. מבחינה תעסוקתית, נמסר לממונה על עבודות השירות כי עבד במפעל לייצור צנצנות שנמצא בבעלות אביו. בחוות הדעת הפרטית צוין כי הנאשם בהכשרתו מאמן כושר גופני ועוסק בתחום. לא הוצגו מסמכים ביחס למקומות התעסוקה הנטענים, ללמדנו לכל הפחות על האופן בו תופס הנאשם את ההליכים המשפטיים.

63. לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו וחיסכון משמעותי בשמיעת עדויות של המתלוננות. עם זאת מתוך תסקירי המבחן עולה כי הנאשם מתקשה להבין לעומק את מידת הפגיעה שפגע במתלוננות ואת הפסול במעשיו. עובדה זו, בצירוף עברו הפלילי הרלבנטי של הנאשם, כפי שיפורט להלן, מחייבים מתן משקל ממשי לשיקולי הרתעה אישית, שיבואו לידי ביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

64. לחובת הנאשם עומדות הרשעות הקודמות בגין עבירות איומים, הפרת צו שנועד להגן על אדם, הטרדה באמצעות מתקן בזק ומעשה מגונה באדם. בגין עבירות אלו נידון לעונשי מאסר בפועל, מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסרים על תנאי קנסות ופיצויים. מחוות הדעת הממונה על עבודות השירות עולה כי תפקודו של הנאשם במסגרת עבודות השירות היה לקוי, הוא נפלט ממספר מקומות עבודה והתקיימה שיחת בירור. שילוב של נתונים אלו מלמד כי ההליכים המשפטיים אינם מהווים גורם מרתיע ומציב גבול.

65. באשר לאפיק השיקומי – מהתסקירים עולה כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות תוקפנית, אלימה ומינית פוגענית מצד הנאשם כלפי נשים. שירות המבחן מצא כי ישנה נזקקות טיפולית בתחום עבירות מין. בהתאם שולב הנאשם בטיפול במרכז מורשה לשיקום מונע "יערה" תחילה במפגשים פרטניים ובהמשך גם בטיפול קבוצתי. למרבה הצער, הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו להשתלב בטיפול.

עמוד 13 מתוך 17



## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טנבורם

66. הנאשם התקשה מאוד להתמסר, לא חש שנתרם, הפגין גישה שיפוטית כלפי חברי הקבוצה והתמקד בעבירות שביצעו, למרות שהובהר לו שאין לכך מקום. ימים ספורים לפני הטיעונים לעונש, אירע אירוע חריג במפגש הקבוצתי, במהלכו הנאשם חצה גבולות באופן בוטה מול משתתפים אחרים, למרות אזהרות חוזרות. הוא לא הצליח לווסת את התנהגותו או להקשיב, ובעקבות זאת הוצא מהמפגש. בשיחה פרטנית לאחר מכן, הוא נותר נסער ולא הצליח לבצע התבוננות ביקורתית על התנהגותו. משכך, הוחלט שלא ימשיך בקבוצה, ועלתה שאלה לגבי המשך הטיפול הפרטני הנוכחי.

67. גם בשיחה עם קצינת המבחן לאחר האירוע החריג, התקשה הנאשם לבצע התבוננות פנימית ביקורתית והטיל את האחריות לאירוע על גורמי הטיפול, בטענה שפעלו כלפיו באופן פוגעני ומפלה, ושהקבוצה "קשרה" נגדו. הוא מסר כי אינו מעוניין במסגרת טיפולית זו וביקש לבחון אלטרנטיבה טיפולית אחרת.

68. בהמשך, ולאחר שבקשת הנאשם לקבלת תסקיר משלים, נדחתה, ומועד הטיעון לעונש נדחה אף הוא מטעמים שונים הקשורים בעיקר בנאשם, השתלב הנאשם בטיפול פרטי. על בסיס חוות דעת פרטית, שב והעלה הנאשם את בקשתו לקבלת תסקיר משלים. למצער, ביקשה ההגנה לראות בחוות הדעת הפרטית כתסקיר משלים, על כל המשתמע מכך. לא מצאתי להיעתר לשתי הבקשות, ובשלה העת לסיים את ההליכים המשפטיים.

69. ככלל, גם במידה ומצא בית המשפט להיעתר לבקשת ההגנה להפנות נאשם לתסקיר מבחן, אין כל חובה לקבלת תסקיר משלים לצורך הליך טיפולי אף אם הדבר מתבקש על ידי שירות המבחן עצמו (ראו רע"פ 2265/18 עמאר נ' מדינת ישראל (29.3.2018); רע"פ 310/18 אשורוב נ' מדינת ישראל (11.2.2018) וע"פ 5385/16 בן שמעון נ' מדינת ישראל (7.3.2017). קל וחומר, לאחר שניתנה החלטת כב' השופטת דניאלי בעניין, וההחלטה להסתייע בטיפול פרטי היא מאוחרת וחוות הדעת הפרטית כשלעצמה מעוררים קשיים לא מבוטלים. אפרט מקצתם.

70. ראשית, שירות המבחן פועל כגוף אובייקטיבי וניטרלי המשמש כידו הארוכה של בית המשפט בעוד שחוות דעת פרטית נחשבת למומחה מטעם הנאשם. האחרון אינו חב חובת אמון דומה לבית המשפט ועל כן ככלל, משקלה של חוות דעת פרטית אינו שקול לתסקיר מבחן. שנית, עורך חוות הדעת כלל לא התייצב לבית המשפט להעיד על תוכנה של חוות הדעת ולא ניתנה למאשימה הזדמנות לחוקר בנגדית. שלישי, המידע עליו מבוססת חוות הדעת נשען על מידע שהתקבל מפי הנאשם ואינו נסמך על מידע מגורמים חיצוניים, כגון, תסקירי המבחן, המתלוננות



## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טננבורם

ותצהירי נפגעות העבירה. נתונים רלבנטיים נוספים, כגון האירוע החריג במהלך הטיפול בחסות שירות המבחן והתנהלות הנאשם לאחריהו כמו גם האירוע לכאורי נוסף בו היה מעורב הנאשם, כלל אינם מאוזכרים. רביעית, ישנם הבדלים מהותיים בהערכת המצב הנפשי, המודעות העצמית וההתקדמות הטיפולית של הנאשם. שירות המבחן סבר כי הנזקקות הטיפולית היא בראש ובראשונה בתחום עבירות המין בעוד שהטיפול הפרטי מתמקד בתחום הבין אישי והזוגי. יתר על כן, שירות המבחן זיהה מוטיבציה ראשונית לטיפול, אך הגיע למסקנה כי הניסיון הטיפולי לא צלח. הנאשם מתקשה להתמסר לטיפול, אינו מכיר בבעייתיות התנהגותו, וקיים ספק ביחס ליכולותיו להיתרם מטיפול. מנגד, חוות הדעת הפרטית, מציגה באופן עקבי תמונה של שיתוף פעולה מלא, התקדמות משמעותית, הפנמה, ולקיחת אחריות. הקושי מתעצם שעה שהפער אינו מוסבר.

71. זאת ועוד, עצם הצבת תנאים ביחס לטיפול של הנאשם כמו גם הבחירה של הנאשם בסוג טיפול אחר שלא בתחום עבריינות המין, מלמדת על חוסר בשלות וחוסר תובנה באשר למניעים העומדים בבסיס העבירות. לפיכך, אי אפשר להתנער מהרושם כי השתלבות בטיפול הפרטי נעוצה בחשש מתוצאות ההליך. נוכח כל אלו, כמו גם ניסיון טיפולי קודם אצל אותו מטפל ממש, שלא צלח, קשה שלא להטיל ספק בדבר יכולתו של הנאשם להירתם ולהיתרם מטיפול ובאופן שיפחית את רמת הסיכון.

72. הנאשם אכן נותן את הדין היום בגין עבירות שביצע עובר לשנת 2021, אך הימשכות ההליכים רובצת בעיקר לפתחו של הנאשם. האחרון עשה ככל שלא ידו לדחות את סיום המשפט בדרכים שונות, ולאחר הגשת כתב האישום כאן, נידון בגין עבירות איומים והפרת צו לעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. עונש אותו סיים לרצות.

73. כך או כך, לא בכל מקום שבו נאשם נמנע ממעורבות נוספת בפלילים, ומתקדם בהליך טיפול, אפשר לדבר ב"מונחי שיקום", ויש לנקוט בזהירות רבה בעת הפעלת הסמכות הקבועה בסעיף 40ד' לחוק העונשין. סטייה ממתחם הענישה שמורה למקרים חריגים בהם שיקולי שיקום מובהקים מצדיקים זאת. אל לנו להפוך את החריג לכלל ואת הכלל לחריג. ראו: ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני (27.4.2022) וכן עפ"ג (עליון) 61295-02-25 פלונית נ' מדינת ישראל (12.8.2015) שם נאמרו הדברים הבאים:

"שיקום – אינה מילת קסם המעלימה את יתר שיקולי הענישה... בית המשפט יעשה שימוש במשורה בסמכות לחרוג ממתחם הענישה ההולם מטעמי שיקום; וזאת רק במקרים שבהם נמצא כי ההליך הטיפולי הביא לשינוי יסודי



## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טננבורם

בהתנהלות מבצע העבירה במישורים השונים של חייו, ובפרט בדרכי החשיבה שהולכו אותו לביצוע העבירות".

74. ההתרשמות שהובאה בחוות הדעת הפרטית ביחס לצרכים הטיפוליים או בדבר הפוטנציאל השיקומי, כשמה כן היא. התרשמות. בסופו של דבר, ההחלטה שמורה לבית המשפט. במקרה דנן, בניגוד לאמור בחוות הדעת הפרטית, לא שוכנעתי מקיומו של פוטנציאל שיקומי ולבטח לא מבטיח.

75. למעלה מן הצורך גם באם היו שיקולי שיקום עומדים על הפרק ספק רב אם היה בהם להוביל לסטייה ממתחם הענישה, הן נוכח חומרתן של העבירות וההכרח לשמר את המרחב הווירטואלי כמקום בטוח ומוגן, והן נוכח נסיבותיו של העושה והרשעותיו הקודמות. בנסיבות העניין, יש לתת בכורה לשיקולי גמול והרתעה על פני שיקולים אישיים ושיקולי שיקום.

תוצאה

76. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 1.1.2026 הנאשם יתייצב ביום 19.4.2026 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

ב. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי העסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול או שימוש בסמים, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות מין וכן עבירות לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת.

ד. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות אלימות לרבות איומים.

ה. פיצוי לכל אחת מהמתלוננות בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.4.2026.

הפיצוי ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, ניתן לשלם את הפיצו באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי – באתר המקוון של רשות



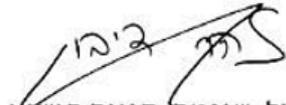
## בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 47825-09-22 מדינת ישראל נ' טננבורם

האכיפה והגבייה, [www.eca.gov.il](http://www.eca.gov.il) במזומן בכל סניף של בנק הדואר – בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' אדר תשפ"ו, 25 פברואר 2026, בהעדר הצדדים.

  
זהר דיבון סגל, שופטת, סגנית הנשיא